چشم انداز

باید آمادگی شب حمله را داشته باشیم

فرمانده نیروی پدافند هوایی ارتش گفت: به عنوان سرباز باید آمادگی شب حمله را داشته باشیم و نباید غفلت کنیم.به گزارش ایلنا، امیر سرتیپ علیرضا صباحی فرد در جریان بازدید از ایستگاه رادار تاکتیکی شهید اصلان علیزاده نمین اردبیل با بیان اینکه استکبار جهانی رو به افول است و برای حفظ قدرت خود بدنبال لطمه زدن به ایران اسلامی است، خاطرنشان کرد: ما به عنوان سرباز باید آمادگی شب حمله را داشته باشیم و نباید غفلت کنیم. همین آمادگی موجب می‌شود که دشمن شهامت تجاوز به این مرز و بوم را نداشته باشد. وی اظهار کرد: نیروی پدافند هوایی ارتش همگام با سایر نیروهای مسلح، با تمام قوا در دفاع از تمامیت ارضی و امنیت حریم هوایی کشور در میدان رزم حضور دارد. فرمانده نیروی پدافندهوایی ارتش تصریح کرد: پدافند هوایی توانسته با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین بومی در حوزه سامانه‌های پدافندی و موشکی دست متجاوزان را از رسیدن به آسمان جمهوری اسلامی قطع کند. امیر سرتیپ صباحی فرد با اشاره به پیروزی‌های جبهه مقاومت، بیان کرد: هیمنه و قدرت تو خالی استکبار جهانی از دست رفته است و هیچ قدرتی قادر به جبران آن نیست و ان شاء الله هرچه زودتر شاهد اضمحلال این رژیم نحس و غاصب صهیونیستی خواهیم بود.

طبقه متوسط زیر شلاق فقر

یک اقتصاددان هشدار می‌دهد: دولت بداند که اگر تورم یکی دو سال دیگر ادامه پیدا کند، موجب حذف کامل طبقه متوسط جامعه خواهد شد.به باور اقتصاددانان، در ۵، ۶ سال اخیر با تورم‌های بالا، جامعه فقیر شده است. بر همین اساس، این سوال مطرح است که دولت از جامعه فقیر چه مالیاتی می‌خواهد بگیرد؟ شقاقی اقتصاددان: دولت در مقابل دریافت مالیات‌ها، خدمات خاصی به مردم ارائه نمی‌دهد. هزینه‌کرد درآمدهای مالیاتی هم به طور شفاف به مردم گفته نشده است. به همین دلیل، وقتی در چنین فضایی زندگی می‌کنید و نسبت‌ها و پایه‌های مالیاتی گسترش پیدا می‌کند، به تبع مردم می‌گویند ما داریم انواع مختلف مالیات‌ها را پرداخت می‌کنیم، ولی نمی‌دانیم این مالیات کجا هزینه می‌شود.

وقتی اقتصاد ایران از اقتصاد جهانی جا ماند

تحریم‌ها تأثیر قابل توجهی بر رشد تولید ناخالص داخلی در کشور گذاشته است. نمودار زیر، تولید ناخالص داخلی در ایران و دنیا را نشان می‌دهد. جهت مقایسه بهتر، داده‌ها به صورت لگاریتمی نمایش داده شده است. در واقع داده‌های جهانی، مربوط به میانگین وزنی تولید لگاریتم طبیعی تولید واقعی برای ۳۳ اقتصاد بزرگ دنیاست. به گزارش اعتبار، تا پیش از جنگ تحمیلی، تولید ناخالص داخلی در ایران بالاتر از میانگین جهانی آن بوده است. وقوع جنگ تحمیلی و وضع نخستین تحریم‌ها، به رشد اقتصاد ایران ضربه زد به طوری که که تا پایان جنگ تحمیلی اقتصاد ایران نتوانست رشد قابل توجهی را تجربه کند. در عین حال، میانگین جهانی تولید ناخالص داخلی به رشد خود ادامه داد و به سطح اقتصاد ایران رسید. با شدت گرفتن تحریم‌ها در سال ۲۰۱۰، اقتصاد ایران بار دیگر از رشد بازماند به طوری که نتوانست همزمان با اقتصاد جهانی رشد داشته باشد و از میانگین جهانی تولید ناخالص داخلی عقب افتاد. در واقع تا پیش از سال ۲۰۱۶، می‌توان گفت اقتصاد ایران درجا زده است.

تبعیض در رقم دریافتی حداقل بگیران

بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۳ نشان میدهد با توجه به ثابت ماندن سقف معافیت مالیاتی عملا دریافتی حداقل بگیران سال آینده بین ۱۵ تا ۱۶ درصد افزایش خواهد یافت، نه ۱۸ درصد. در لایحه بودجه ۱۴۰۳ دو نکته در حوزه افزایش حقوق و مالیات بر حقوق لحاظ شده است که بررسی همزمان این حوزه حاکی از مدل تبعیض امیز افزایش دریافتی حداقل بگیران در سال آتی است. بر این اساس در حالی که سقف معافیت مالیاتی ماهانه ۱۰ میلیون تومان مانند رقم سال گذشته تعیین شده و افزایش نیافته عملا افزایش ۱۸ درصدی حقوق کارمندان با احتساب میزان مالیات حقوق در سال آتی از واقعیت فاصله دارد.

حنای صادق محصولی و تیمش دیگر رنگی ندارد

نماینده ارومیه در ادوار مجلس می‌گوید: صادق محصولی و همراهانش مقطعی می توانند موفق باشند ولی دائمی نه؛ این اشخاص در زمان احمدی نژاد وزیر و مسئول شدند و امکانات نظام به دستشان افتاد اما افراد خوبی برای اسلام، نظام، رهبری و خانواده شهدا نبودند.نادر قاضی پور گفت: جریان خالص‌سازی هم اکنون در ارومیه جایگاهی ندارد و در پایتخت در سایه آقای احمدی نژاد صاحب جایگاه شدند. من هم مخالف هرگونه خالص سازی هستم. ما باید برای مردم ارزش قائل شویم و برای رأی آنها احترام بگذاریم.این فعال سیاسی با بیان اینکه صادق محصولی و همراهانش شاید مقطعی بتوانند موفق باشند ولی دائمی نه، گفت: این اشخاص در زمان آقای احمدی نژاد وزیر و مسئول شدند و امکانات نظام به دستشان افتاد اما افراد خوبی برای اسلام، نظام، رهبری و خانواده شهدا به خصوص پابرهنگان و کارگران و کشاورزان نشدند و هیچ گونه هم حنایشان بین ملت رنگ نخواهد داشت.

ریشه واکنش تند «پایداری» به حضور رئیس دولت پیشین در انتخابات

روحانی؛ تکرار هاشمی یا خاتمی؟

همدلی| امید کوشا: شکاف بزرگ میان اصولگرایان به روحانی کمک خواهد کرد که در فضای سیاسی متصلب موجود یارکشی کند؟ این سوالی است که حتما جبهه پایداری و یاران رئیسی را که از این جبهه به دنبال یکدست‌سازی هستند به فکر واداشته است. گرچه مانیفست جدید یاران روحانی در مقابله با آنچه که از آن به عنوان افراطی و مخالفان آرامش و امید یاد می‌کنند به نوعی دگردیسی اجتماعی و سیاسی بنا شده، شواهدی وجود دارد که رقیب در حال ساماندهی فکری راست‌ها در مراکز تصمیم است. سخنان رئیسی در خبرگان و جمع بسیجیان ، فقط چند روز بعد از دیدار روحانی با وزرای دولت یازدهم و دوازدهم اگر پاسخ به مواضع نبود، دستکم سینگنالی بود به دوستانش در مراکز قدرت که خطر شیخ اعتدال جدی است.

اشاره غیر مستقیم به روحانی

جریان حاکم در حالی که طی دو سال گذشته بسیاری از سطوح سیاسی، اجتماعی و اقتصادی در مراکز دانشگاهی و قدرت را به لطف طیف اقلیت در اختیار دارد اما پنج شنبه گذشته رئیسی با انتقادی کنایه آمیز از همه کسانی که روحیه بسیجی ندارند خواست تا اجازه دهند دولت با نیروی بسیجی کار را دنبال کند. معلوم نیست دقیقا اشاره رئیس دولت سیزدهم چه کسانی را هدف گرفته اما مرور گفته‌های دولت سیزدهم در نقد روحانی که از او رئیس جمهوری پشت میز نشین تصویر کرده‌اند، اینگونه نشان می‌دهد که مخاطب او باید روحانی باشد.

حضور رئیسی از خراسان جنوبی برای انتخابات خبرگان که برخی این اقدام را پنهان کردن میزان اقبال مردم به او در تهران دانسته‌اند و شوک سیاسی روحانی به جبهه دولتی انتخابات آینده مسیر تحلیل‌ها را به این سو سوق می‌دهد که بعید نیست هراسی که روحانی درباره حضورش به نقد گذاشت چندان دور از ذهن نباشد. آیا روحانی همان کاری را می‌کند که زمانی هاشمی در دفاع از جمهوریت نظام و البته ترمیم زیرکانه چهره سیاسی خود کرد یا روحانی تبدیل به ناجی خواهد شد؟

***گرچه مانیفست جدید یاران روحانی در مقابله با آنچه که از آن به عنوان افراطی و مخالفان آرامش و امید یاد می‌کنند به نوعی دگردیسی اجتماعی و سیاسی بنا شده، شواهدی وجود دارد که رقیب در حال ساماندهی فکری راست‌ها در مراکز تصمیم‌است**

*** شوک سیاسی روحانی به جبهه دولتی انتخابات آینده مسیر تحلیل‌ها را به این سو سوق می‌دهد که بعید نیست هراسی که روحانی درباره حضورش به نقد گذاشت چندان دور از ذهن نباشد**

کوچه‌ای که روحانی در آن گام گذاشته است

پاسخ به سولات مطرح شده چندان آسان نیست. همانگونه که برای رئیسی و اطرافیانش انتهای کوچه‌ای که روحانی در آن قدم برداشت تاریک است. اگر مبنای تحلیل را بر بداهه‌گی در سیاست روحانی بگذاریم، حضور به ماهو حضور در قدم اول می‌تواند چراغ‌های مورد نیاز را در کوچه پر پیچ وخم سیاسی برای او روشن کند. تقلای جریان مقابل روحانی بیانگر این نکته بدیهی است که هراس از تبدیل روحانی به هاشمی و جریان سازی او به عنوان تنها گزینه باقیمانده برای مردم و اصلاح‌طلبان سیگنال‌های خطر را به اردوگاه اصولگرایان فرستاده است. سکوت قالیباف، حداد عادل و باهنر در قبال ورود روحانی به عرصه انتخابات نیز به اندازه حضور روحانی، طیف اقلیت و جبهه پایداری را به صرافت انداخته تا گزینه رد صلاحیت را دنبال کنند.

شوک آمدن روحانی

واکنش تند به حضور روحانی در انتخابات مجلس خبرگان کمی بیش از حد انتظار بود. این واکنش‌ها که از چند جهت، البته از یک گرایش سیاسی در صدا و سیما و حتی تریبون‌های سنتی طرح شد بیش از اینکه نشاندهنده استمرار نقد گذشته‌ای باشد که دولت در این دو سال برای توجیه عملکرد ضعیف خود به کار بست، برآیند شوک ناشی از تغییر فضای سکوت و انحصاری بود که آمدن شیخ میانه‌رو به حلقه تمامیت‌خواهان وارد کرد.این همان نکته‌ای است که روحانی نیز در دیدار دوره‌ای با کارگزاران دولت خود به آن اشاره کرد: « اصلا فکر نمی‌کردند برای حضور در انتخابات ثبت‌نام کنم.» تلاش جبهه پایداری و شریان که این روزها خود را گاهی تندروتر از گروه همسایه معرفی می‌کند بر این بنا شده که بتوانند با ایجاد فضای بسته در سیاست و اقتصاد از مرحله دیگری از تصاحب کرسی‌ها بگذرند. این یاس و سرخوردگی سیاسی که حسن روحانی در مقابل آن قیام کرده است گرچه در افکارعمومی، آنگونه که باید منجر به روغنکاری اذهان خرد شده در چرخ دنده‌های حذف و انحصار نشده اما می‌تواند در آینده نزدیک تبدیل به نقطه تقابل دو دیدگاه در دو سوی معادله سیاسی امروز ایران شود.

تصویری متمایز از روحانی

آمدن روحانی به عرصه انتخابات چیزی شبیه به آخرین حضور هاشمی رفسنجانی در انتخابات و رد صلاحیت اوست؟ روحانی در صورت حضور چه تاثیری بر فضای رقابت درون گروهی اصولگرایان خواهد گذاشت؟ مهم‌ترین دلیل حضور حسن روحانی را شاید بتوان در این بخش از بیانیه‌اش یافت که بعد از ثبت نام منتشر کرد: «اگر شما هم مانند من پس از سال‌ها تجربه تلخ و شیرین به این نتیجه رسیده‌اید که «ایران» سهم مشاع ایرانیان است و یکدست‌سازی و انحصارطلبی یکی از عوامل براندازی دو اصل مشروعیت و کارآمدی نظام است و اگر باور دارید که ایستادگی در برابر زیاده‌خواهان، تلاشی ممکن برای بازگرداندن آینده به ایرانیان است، آنگاه با این انتخاب سرنوشت‌ساز روبه‌رو خواهید بود که آیا - به عنوان عضوی از اکثریت واقعی جامعه - مایلید تا حد امکان در سرنوشت جمعی خود فعالانه مشارکت کنید یا اینکه تسلیم انفعال و یأس می‌شوید و آینده خود و فرزندان‌تان را به اقلیتی، مدعی اکثریت، واگذار می‌نمایید»

کف و سقف احتمالات پیش رو

گرچه روحانی در نشست خبری بعد از ثبت نام در پاسخ به سوال خبرنگاران گفت که فعلا قصدی برای ارائه لیست ندارد اما شاید در ادامه رقابت انتخاباتی چنان که رسم بوده لیستی از خبرگان و نمایندگان همسو برای انتخاب، پیش روی مردم قرار بگیرد که طعم مشارکت را هر چند ضعیف در مقابل تندروهایی قرار دهد که فضای کاملا غیررقابتی با جریان مقابل را برای خود فرض کرده‌اند.

اما دو نکته در فضای سیاسی امروز برای تحلیل حضور روحانی در انتخابات وجود دارد که با دو سوال مهم می‌تواند در بوته نقد قرار گیرد. نخست اینکه آیا حسن روحانی به مثابه هاشمی رفسنجانی در صورت تایید یا رد صلاحیت می‌تواند انگیزه مشارکت سیاسی را در فرصت باقیمانده تا انتخابات ایجاد کند یا پایه‌های ضرورت حضوررا در افکارعمومی تقویت کند؟ دوم اینکه حضور اعتدالیون در قامت معترض به شرایط سیاسی کشور و یکدست‌سازی‌های بسیارعریان در ایران، امکان تهییج مردم را به مثابه آنچه که تجربه اصلاح‌طلبی در ایران به معرض نمایش گذاشت، دارد؟

پاسخ به هریک از سوالات را باید نوع مواجهه حاکمیت با حضور حسن روحانی در انتخابات جست و جو کرد. حضور هاشمی رفسنجانی در انتخابات سال ۹۲ شباهت زیادی به حضور حسن روحانی در انتخابات اسفندماه دارد. البته این شباهت از نظر روحانی نیز دور نمانده است. روحانی در آخرین اظهارات خود در دیدار وزیران دولتش گفت: «در سال ۹۲ هم ابتدا فضای انتخابات خیلی سرد بود. یعنی آنچه در ۹۸ و ۱۴۰۰ عمل کردند، بنا بود ابتدا در ۹۲ انجام دهند که موفق نشدند. رد صلاحیت آقای هاشمی هم در آن سال یأس را بیشتر کرد. عده زیادی می‌گفتند فایده ندارد و نمی‌شود کاری کرد. به‌هرحال ۹۲ عده‌ای به صحنه آمدند و تلاش کردند، مردم هم به صحنه آمدند و انتخابات پرشوری برگزار شد. سال ۹۶ هم که بسیار پرشور و رقابتی بود؛ تا رسیدیم به سال ۹۸ و ۱۴۰۰ که دیدیم کاری کردند که شرکت‌کننده بسیار کم شد. ظاهراً بعد از ۹۸ فکر کردند که آب از سرشان گذشته و مهم نیست شرکت‌کننده کم باشد یا زیاد. کار خودشان را شدیدتر در ۱۴۰۰ انجام دادند. هدف آن‌ها این است که اصلاح‌طلبان و اعتدالیون قهر کنند و همه کنار بروند و انتخابات را حتی با شرکت ۳۰ درصد هم که شده برگزار کنند.» اشاره روحانی به رد صلاحیت هاشمی و در نهایت انگیزه‌ای که مردم برای حضور نشان دادند یادآوری آنچیزی است که او با حضور خود در انتخابات خبرگان رهبری ، همزمان با انتخابات مجلس دنبال می‌کند؛ شکستن فضای انحصارو تصاحب آسان همه کرسی‌های تصمیم‌گیری. اما اینکه روحانی بتواند در انتخابات آتی و بعد از آن انگیزه مشارکت را در مردم بالا ببرد موضوعی است در خور تامل بیشتر.

تلاش روحانی به ایجاد انرژی شوک آور

بعد از انتخابات سال ۱۴۰۰ و پس از آن اتفاقات سال گذشته شکاف‌های اجتماعی بزرگتری میان نهادهای دموکراتیک و قدرت در ایران ایجاد شده است. این شکاف که شاید نوک کوه یخی باشد که تحلیلگران و قدرت آن را می‌بینند بیش از اینکه در فرایندهای اعتراضی بروز یابد به پستوی قهر و تمایل به عدم مشارکت رفته است. گویش اصلاح‌طلبان از وضع موجود در تحلیل شرایط درونی خود و فضای ضد مشارکتی که در سخنان آنها طی هفته‌های گذشته بیان شده نشان می‌دهد یاس همان چیزی است که اقلیت در پی آن است و روحانی به دنبال تبدیل آن به انرژی شوک‌آوری است که شاید معادلات گروه رقیب را کاملا بهم بزند. اینگونه به نظر می‌رسد روحانی در قدم اول این نشانه‌ها را به رقیب و مردم داد که آمدنش ابتدا شوک سیاسی بود به تمامیت‌خواهان.

پیام حضور روحانی

آیا حضور روحانی در انتخابات همانگونه که شباهت‌های زیادی به حضور هاشمی در انتخابات ۹۲ دارد، متناظر سیاسی دوم خرداد ۷۶ و حضور خاتمی در انتخابات به عنوان یک پارادایم سیاسی در ایران خواهد بود؟

اگر فضای نسبتا بسته بعد از جنگ ، تعدیل اقتصادی و حجم اعتراضات مانده بر لایه‌های زیرین اجتماعی قرابت محتوایی چندانی با شرایط امروز کشور نداشته باشد، اما نوعی یکدستی بعد از جنگ در فضای حکمرانی، قابل تعمیم با امروز است . این یکدستی که در جریان تعدیل‌های اقتصادی زمان هاشمی منجر به نارضایتی‌هایی از سوی قشر کم‌درآمد جامعه شده بود در کنار فضای فرهنگی بسته آن روزها ماکتی کوچک از آن چیزی است که امروز جریان اقلیت به اعتبار ایدئولوژی آن را به پیش می‌برند. با این تفاوت که کاریزمای هاشمی وسیله را برای رسیدن به هدف توجیه کرد اما ایدئولوژی جریان افراطی نه تنها در خدمت اقلیت قرار نگرفت که به بهای اعتراضاتی سهمگین‌تر از اعتراضات سال‌های ۷۱ و ۷۴ تمام شد

کاریزمای هاشمی رفسنجانی در دهه ۷۰ به او کمک کرد تا لیبرالیزه کردن اقتصاد را در مسیر ایجاد قدرت‌های شبه دولتی چنان به عرصه بیاورد که فرضیه سازندگی و کارگزاران با تغییرات دردناکی برای مردم متحمل جنگ خودنمایی کند. ظهور خاتمی با اصلاحات در دهه هفتاد بعد از دوران ریاست جمهوری رفسنجانی درون مایه اعتراضات و کنشگری نهادهای مردمی آن دوران را نمایان کرد، کنشی که به جای خیابان در صندوق آرا سرریز کرد. مشارکت بالا در اعتراض به وضعیت موجود با رگه‌هایی از آزادیخواهی، یک انتخابات نبود، شوکی بود به سیاست که توانست همه حوزه‌ها را تحت تاثیر قرار دهد. اگر خاتمی به واسطه یک آزمون برای حکمرانی کم تجربه در محک دموکراتیزه شدن توانست به نهادهای مدنی تکیه کند و جریانی از دگراندیشان را در خود جای داد باید اینگونه تصور کرد که روحانی این امکان را ندارد و برای تبدیل شدن به یک ناجی در فضای سیاسی نیاز به یارکشی در قدرت دارد.

کار سخت روحانی

سخنان اصلاح طلبانه روحانی در مواجهه با تمامیت‌خواهی حال حاضر شباهت زیادی به یکدستی ناشی از جنگ در زمان هاشمی دارد، اما نیروهای تاثیرگذار و واسطه‌های سیاسی برای تغییربه حاشیه رفته‌اند. روحانی برای تغییر شرایط سیاسی کشور تلاشی را آغاز کرده است که شاید با هیچ دوره‌ای پس از انقلاب قابل قیاس نیست. روحانی نه کاریزمای هاشمی دهه ۷۰ را در قدرت دارد، نه نهادهای مدنی فعال و پویای زمان خاتمی را . نه انبوه جمعیت خاکستری سال ۷۶ و ۸۸ وجود دارند که با هیجان سیاسی بتوان آنها را در مسیر مشارکت قطعی قرار داد، نه رد صلاحیت‌های گسترده امروز رمق برای منتقدان شرایط فعلی گذاشته است. شاید بی دلیل نباشد که حسن روحانی در آخرین اظهاراتش در کنار بیان ایجابی از حضور، نقبی به بن بست‌ها نیز می‌زند. او می گوید: «قهر و خانه‌نشینی هم مساله را حل نمی‌کند. تنها راه این است که به صحنه بیاییم و مشارکت کنیم؛ گرچه این راه بسیار ناهموار و سخت و پیچیده است، ولی با سختی راه، وظیفه ما ساقط نمی‌شود.» اما در همین اظهارات اشاره می‌کند به فضای مسدودی که راهکارها را از پیش پای تحول برمی‌دارد: «بعضی از این‌هایی که الان حاکم هستند را می‌شناسم که نه در انقلاب بودند و نه در جنگ و نه غصه‌ای برای کشور دارند. خوشحال می‌شوند که امثال ما و افکار ما کلاً مأیوس شویم و رها کنیم و بگوییم که کاری نمی‌شود کرد. اگر این شعار در ذهن مردم حاکم شود که کاری نمی‌شود کرد چه خواهد شد؟ آیا واقعاً به پایان خط رسیده‌ایم؟ من قبول ندارم که الان پایان خط است. ممکن است خدای ناکرده در آینده به این نقطه برسیم

*** آیا روحانی همان کاری را می‌کند که زمانی هاشمی در دفاع از جمهوریت نظام و البته ترمیم زیرکانه چهره سیاسی خود کرد یا روحانی تبدیل به ناجی خواهد شد؟**

*** تقلای جریان مقابل روحانی بیانگر این نکته بدیهی است که هراس از تبدیل روحانی به هاشمی و جریان سازی او به عنوان تنها گزینه باقیمانده برای مردم و اصلاح‌طلبان سیگنال‌های خطر را به اردوگاه اصولگرایان فرستاده است**

ولی امروز به پایان خط نرسیده‌ایم. باید همه توان‌مان را به کار بگیریم برای اینکه جامعه را به حرکت دربیاوریم. تلاش کنیم گرچه بسیار سخت است. اگر روزی به پایان خط رسیدیم که دیگر هیچ راهی نباشد می‌توانیم بگوییم دیگر هیچ کاری نمی‌شود کرد. ما هم آن وقت خداحافظی می‌کنیم و می‌رویم. دیگر خودشان می‌دانند.» این سخنان روحانی این نگرش را تایید می‌کند که شاید او می‌خواهد به حاکمیت پیام بدهد. پیام و هشدار فردی که هم می‌خواهد میانجی باشد و هم گوشه چشمی دارد به تغییررفتار سیاسی. هشدار او درباره به پایان خط رسیدن در کنار تداعی رفتار هاشمی در انتخابات ۹۲ بیانگر همان بن بست‌هایی است که برخی اصلاح طلبان از آن سخن گفته اند.

پهلو به پهلوی اصلاح طلبان

سخنان آذر منصوری در کنگره اساتید دانشگاه موید همین نکته بود که اصلاح طلبان در حال حاضر هیچ گزینه‌ای جز بازگشت به بازسازی مدنی ندارند و مسیر انتخابات و حضور در قدرت را گرچه نبسته‌اند اما به عنوان یک ضرورت هم نمی‌بینند. سخنان روحانی در دیدار وزرا و معاونانش پهلو به پهلوی حرف‌های اصلاح طلبان می‌زد و روی دیگر سکه بود. دعوت برای مشارکت در انتخابات و اتمام حجت برای باز کردن صحنه رقابت در کنار پیشنهاد ارائه احتمالی لیستی از همفکران در انتخابات آینده نه فقط برای مردم که برای حاکمیت این نامه را ارسال می‌کند که آمدیم، نشد، رفتیم. رد صلاحیت روحانی ممکن است تاثیر بسزایی در حضور یا عدم حضور مردم ناراضی از وضعیت فعلی نداشته باشد اما همزمان قهر را عمیق‌تر و مسئولیت را از گردن شیخ اعتدال ساقط می‌کند. همانگونه که تایید صلاحیت روحانی نیز ممکن است جریان سازی پرقدرتی برای انتخابات اسفندماه نباشد، اما بارقه‌هایی را برای انتخابات بعدی ایجاد کند. اما این برش سیاسی از حضور روحانی در صورت تایید صلاحیت یا رد صلاحیت هم برای مردم و هم حاکمیت پیام جداگانه‌ای می‌فرستد، اینکه شاید مشارکت سیاسی مردم به رکود عمیق و طولانی فرو برود.

تحلیل

دلیل دل کندن ارمنستان از روسیه

در حالی که ارمنستان سعی دارد تا به لحاظ سیاسی از مسکو فاصله گرفته و به غرب نزدیک شود باید گفت که از نظر اقتصادی این کشور به شدت به مسکو وابسته است. تجارت ارمنستان با روسیه در سال ۲۰۲۲ به دلیل تحریم های غرب علیه روسیه تقریباً دو برابر شد این مساله گرچه به اقتصاد ارمنستان کمک فراوانی کرده است اما در جای خود ارمنستان را در برابر روسیه آسیب پذیر کرده است.به گزارش خبر آنلاین، یکول پاشینیان نخست وزیر ارمنستان روز جمعه گفت که روسیه هنوز تسلیحاتی را که ایروان آن ها را از مسکو خریده و بهای آن را پرداخت کرده، به ارمنستان تحویل نداده است. وی با بیان اینکه رایزنی‌ها در مورد مکانیسم‌هایی برای حل این مشکلات در حال انجام است، افزود: «یکی از گزینه‌ها کاهش بدهی‌های معوقه ارمنستان به روسیه در ازای پرداختی است که از قبل انجام شده است زیرا مسکو خودش به این سلاح ها نیاز دارد». او هیچ جزئیاتی در مورد تسلیحاتی که ارمنستان خریده یا مبلغی که برای آنها پرداخت کرده، ارائه نکرد.پاشینیان همچنین با اشاره به توافق دوجانبه ایروان و مسکو- که بر اساس آن روسیه نباید هیچ قدمی برای مداخله در امور داخلی و بی‌ثبات کردن اوضاع سیاسی داخلی ارمنستان بردارد- تلویزیون دولتی روسیه که در ارمنستان پخش می شود را به نقض قوانین محلی متهم کرد چرا که تلویزیون دولتی روسیه بارها پاشینیان را مسئول از دست دادن قره باغ معرفی کرده است.روابط بین روسیه و ارمنستان، در ماه‌های اخیر تیره شده است و پاشینیان مسکو را به عدم حمایت از کشورش در درگیری با رقیب دیرینه‌اش آذربایجان بر سر منطقه قره باغ کوهستانی متهم کرده است. نیروهای باکو در ماه سپتامبر قره باغ که در سطح بین المللی بخشی از آذربایجان تلقی می شود را تصرف کردند، که باعث شد بیش از ۱۰۰۰۰۰ ارمنی در حالی که نیروهای حافظ صلح روسی عمدتاً در کنار آنها ایستاده بودند، ارمنستان را ترک کنند.علاوه بر این پاشینیان تلاش کرده است تا روابط خود را با کشورهای غربی تقویت کند چرا که با افزایش نگرانی ها مبنی بر اینکه باکو ممکن است تجاوزات خود را حتی به خاک ارمنستان نیز گسترش دهد، این کشور قفقاز جنوبی به دنبال متحدانی قابل اعتمادتر از روسیه می گردد. بنابراین اکنون، با وجود وابستگی عمیق اقتصادی کشور به روسیه، رهبران ارمنستان به دنبال همکاری امنیتی و یافتن شرکای مشتاق در جای دیگری هستند.در همین راستا ایروان در ۲۳ اکتبر قراردادی را با پاریس در مورد خرید سه سامانه رادار ضد هوایی GM ۲۰۰ و یادداشت تفاهمی در مورد تحویل سامانه‌های دفاع هوایی کوتاه‌برد میسترال امضا کرد. همکاری های آتی همچنین شامل آموزش فرانسه برای نیروهای زمینی ارمنستان و حمایت از اصلاحات نظامی ایروان خواهد بود.در جنگ دوم قره باغ در سال ۲۰۲۰، پدافند هوایی ارمنستان به طرز غم انگیزی برای حمله پهپادهای ساخت ترکیه و اسرائیل که توسط آذربایجان استفاده می شد، آماده نبود. این پهپادها مالک آسمان بودند و به طور گسترده تایید می شود که یکی از عوامل تعیین کننده شکست ارمنستان پس از ۴۴ روز جنگ بودند. برای رفع این ضعف، ارمنستان تصمیم گرفت سه سامانه راداری ساخت فرانسه را خریداری کند که برد آنها ۲۵۰ کیلومتر است.با امضای این قرارداد، فرانسه پس از هند دومین کشوری شد که ارمنستان روابط دفاعی خود را با آن تشدید کرده است. ارمنستان تمایل دارد در مورد جزئیات همکاری دفاعی خود با هند سکوت کند و گزارش های رسانه های هندی در مورد خرید عمده تسلیحات را نه تایید و نه تکذیب کند. فرانسه تنها کشور ناتو نیست که ارمنستان با آن همکاری دفاعی را تقویت می کند. در ماه سپتامبر، پس از یک وقفه طولانی، نیروهای مسلح ارمنستان و ایالات متحده مانورهای مشترکی را در ارمنستان برگزار کردند که باعث ناراحتی کرملین شد.اما علیرغم صدای نارضایتی روسیه، به نظر می رسد ایروان مصمم به ادامه مسیر فعلی خود است.

عربستان در پی گرفتن وام ۱۱ میلیارد دلاری

عربستان برای جبران کسری بودجه ناشی از هزینه‌های سنگین دولت و قیمت‌های پایین نفت، درپی اخذ وام ۱۱ میلیارد دلاری است.این وام ۱۰ ساله، با حاشیه بهره ۱۰۰ واحدی، از سوی گروهی از بانک‌ها، مانند بانک صنعت و تجارت چین، سیتی‌گروپ، بانک اول ابوظبی و هلدینگ HSBC تأمین می‌شود. این کسری بودجه سعودی در سایه قیمت‌های کمتر از حدانتظار نفت، کاهش تولید از ماه مه، و هزینه‌های بیشتر دولت رخ می‌دهد؛ عربستان درحال هزینه صدها میلیارد دلار در چارچوب چشم‌انداز ۲۰۳۰ به رهبری ولیعهد محمد بن سلمان است. اگرچه بخشی از کسری بودجه با درآمدهای نفتی تأمین می‌شود، اما دولت سعودی همچنان نیازمند جذب سرمایه خارجی و استقراض است. بدهی دولت در پایان سه‌ماهه سوم به ۹۹۴ میلیارد ریال سعودی (۲۶۵ میلیارد دلار) رسید. برخی مؤسسات سرمایه‌گذار در پروژه‌های چشم‌انداز ۲۰۳۰، ازجمله صندوق سرمایه‌گذاری دولتی و شرکت‌های وابسته که برای توسعه شهر جدید NEOM کار می‌کنند، ده‌ها میلیارد دلار وام گرفته‌اند.

کشتی کانتیری جدیدی که حوثی‌ها توقیف کردند

کشتی کانتینری اسراییلی به نام ZIM Haifa ۳۶۶ متر طول و ۴۸ متر عرض و ۲۰۰ هزار تن ظرفیت دارد. این کشتی در سال ۲۰۲۳ ساخته شد و متعلق به شرکت حمل و نقل اسرائیلی ZIM Integrated Shipping Services است.

یمن: آتش بس مربوط به غزه است و به ما ربطی ندارد

معاون نخست وزیر صنعا در امور دفاعی و امنیتی: موضع یمن به وضوح به صورت رسمی و مردمی اعلام شد و دیگر زبان دیپلماتیک وجود ندارد. ایستادگی ما در کنار فلسطین یک وظیفه ملی، عربی، میهنی و اخلاقی است، تصمیم ما برای بستن دریای سرخ به روی دشمن همچنان پابرجاست.